

Dosarul nr. 3ra-1448/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: S. Stratan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și pretorul sectorului Râșcani municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 25 ianuarie 2017 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și pretorul sectorului Râșcani municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că prin decizia nr. 6/15 din 15 decembrie 2016, Consiliul municipal Chișinău a acceptat transmiterea de la balanța Preturii sectorului Râșcani la balanța Serviciului Protecției Civile din sectorul Râșcani a mijloacelor fixe în sumă de 12 000 lei.

A menționat că, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în corespundere cu art. 64 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat un control sub aspectul legalității deciziei respective, în rezultatul căruia a constatat că actul administrativ vizat, a fost adoptat contrar prevederilor legale.

Prin notificarea nr. 1304/OT4-1264 din 22 decembrie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea, în termen de 30 de zile, a deciziei nr. 6/15 din 15 decembrie 2016, însă

autoritatea publică locală nu a adoptat nicio decizie în acest sens, astfel că răspuns la cererea prealabilă nu a parvenit.

Astfel, reclamantul a relatat că la adoptarea deciziei nr. 6/15 din 15 decembrie 2016, Consiliul municipal Chișinău urma să țină cont de prevederile art. 2 din Legea privind sistemul bugetar și procesul bugetar nr. 847 din 24 mai 1996, din care reiese că bugetul de stat este unul distinct de cel al unității administrativ-teritoriale și mijloacele bugetelor respective, se utilizează, de asemenea distinct.

La fel, a precizat că Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale este parte componentă a Ministerului Afacerilor Interne, având buget separat față de bugetul municipal, fiind finanțat din contul mijloacelor bugetului de stat.

A invocat că în conformitate cu art. 8 alin. (3) din Legea cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ teritoriale nr. 523 din 16 iulie 1999, transmiterea din proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale în proprietate publică a statului se face la propunerea Guvernului, prin hotărârea consiliului local, care la momentul adoptării deciziei contestate, nu exista.

De asemenea, reclamantul a notat că potrivit pct. 9 din Regulamentul cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015, temei pentru transmiterea bunurilor proprietate publică constituie decizia de transmitere, aprobată de organul împuternicit, în conformitate cu legislația și prevederile punctului 10 din prezentul regulament, iar pct. 10 alin. (3) lit. b), stabilește că decizia de transmitere a bunurilor proprietate publică se adoptă de autoritatea administrației publice locale - în cazul transmiterii bunurilor din proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale în proprietate publică a statului, la propunerea Guvernului.

A mai specificat că pârâțul eronat a inclus în clauza de emiterie a deciziei, pct. 10 alin. (3), lit. a) din Regulamentul respectiv, având în vedere că în cazul dat nu are loc trecerea bunurilor proprietate publică a unității administrativ-teritoriale din domeniul public în domeniul privat al proprietății publice a unității administrativ-teritoriale și invers.

În concluzie reclamantul a indicat că normele enunțate nu admit abateri și prevăd conduita de urmat, iar încălcarea acestor norme duce la nulitatea actului administrativ contestat.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei nr. 6/15 din 15 decembrie 2016 a Consiliului municipal Chișinău „Cu privire la transmiterea mijloacelor fixe de la balanța Preturii sectorului Râșcani la balanța Serviciului Protecției Civile din sectorul Râșcani”.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind anulată decizia nr. 6/15 din 15 decembrie 2016 a Consiliului municipal Chișinău „Cu privire la transmiterea mijloacelor fixe de la balanța Preturii sectorului Râșcani la balanța Serviciului Protecției Civile din sectorul Râșcani”.

La 26 octombrie 2017 Consiliul municipal Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind legală și întemeiată concluzia primei instanțe privind temeinicia acțiunii Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în sesul formulat.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 28 mai 2018 Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că concluziile instanțelor de judecată contravin circumstanțelor cauzei și sunt bazate pe presupuneri, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

A susținut că decizia contestată este legală, deoarece a fost emisă de un organ competent conform legislației în vigoare și cu respectarea procedurii stabilite, iar temeiuri de anulare a acesteia nu sunt.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 februarie 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 28 mai 2018, este în termen.

La 8 octombrie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și pretorul sectorului Râșcani municipiul Chișinău, nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Consiliul municipal Chișinău, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva